

Tolke på tolkeoversigten er ikke i et ansættelsesforhold hos Rigspolitiet eller andre myndigheder, der anvender oversigten. Anvendelsen af en tolk på tolkeoversigten beror på behovet for tolkebistand i det enkelte sprog, og tolken kan til enhver tid afvise en tolkeopgave.

Tolkeoversigten har bl.a. til formål at sikre, at de anvendte tolke er undersøgt med hensyn til personlige forhold f.eks. ved indhentelse af oplysninger fra Det Centrale Kriminalregister om tidligere straffedomme.

Tolke optages efter ansøgning på tolkeoversigten på baggrund af en undersøgelse af ansøgerens personlige forhold og en personlig samtale med ansøgeren, hvis denne ikke er uddannet translator. Inden optagelse på oversigten afgiver tolken en erklæring om tavshedspligt, neutralitet mv.

En tolk slettes fra tolkeoversigten, hvis Rigspolitiet bliver bekendt med forhold, der gør, at den pågældende ikke længere ville kunne opnå godkendelse til optagelse herpå. Konkrete klager over tolkens adfærd, manglende sproglige færdigheder mv. kan også medføre, at tolken bliver slettet. Klager over Rigspolitiets administration af tolkeoversigten behandles af Justitsministeriet.

6.2.5.3. Det foreslås, at der i retsplejeloven indsættes en bestemmelse om, at rigspolitchefen fører en fortegnelse over tolke, og at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler herom. Rigspolitiet vil således fortsat fungere som den centrale myndighed på området.

Med forslaget tilvejebringes udtrykkelig lovhjemmel til udstedelse af administrative forskrifter om Rigspolitiets administration af tolkeoversigten. Forskrifterne vil bl.a. kunne omfatte spørgsmål om sikring af tolkenes sproglige færdigheder, personlige forhold – herunder spørgsmål af sikkerhedsmæssig karakter – og optagelse og sletning fra Rigspolitiets tolkeoversigt. Det er bl.a. hensigten at etablere et obligatorisk introduktionskursus for tolke, som ønsker at blive optaget på Rigspolitiets tolkeoversigt.

Forskrifterne vil også kunne omfatte spørgsmål om adgangen til at anvende Rigspolitiets tolkeoversigt. Det er bl.a. hensigten at videreføre den gældende ordning, hvorefter Rigspolitiets tolkefortegnelse kan anvendes af domstolene og af myndigheder på Justitsministeriets område (politiet, anklagemyndigheden og kriminalforsorgen) samt af udlændingemyndighederne.

Rigspolitiets afgørelser i konkrete sager kan i kraft af et almindeligt administrativt over-/underordningsforhold mellem Justitsministeriet og Rigspolitiet på-

klages til justitsministeren, medmindre klagemuligheden i det enkelte tilfælde er afskåret ved lov. Afgørelser vedrørende tolkeadministrationen, herunder om optagelse eller sletning af en tolk fra tolkeoversigten, vil ofte bero på skønmæssige overvejelser, og da afgørelserne ikke indeholder ansættelsesretlige aspekter eller i øvrigt må anses for særligt indgribende, foreslås det, at justitsministeren får bemyndigelse til at afskære klageadgangen i disse sager.

Det bemærkes, at Rigspolitiets (endelige) afgørelse i givet fald vil kunne indbringes for Folketingets Ombudsmand og for domstolene efter de almindelige regler om domstolsprøvelse af forvaltningsakter, jf. grundlovens § 63. Endvidere vil en begrænsning i klageadgangen i sager om Rigspolitiets tolkeoversigt ikke afskære Justitsministeriet fra som tilsynsmyndighed at gribe ind i konkrete sager, hvis der er truffet en forkert afgørelse eller begået grovere sagsbehandlingsfejl.

Med hensyn til vederlag til tolke er det hensigten at videreføre den eksisterende ordning, hvorefter Justitsministeriet udsteder vejledende retningslinjer herfor.

Det foreslås endvidere, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan regulere anvendelsen af tolke af myndigheder på Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations område. Det vil herunder – efter drøftelse mellem de relevante myndigheder – kunne fastsættes, at udlændingemyndighederne som hidtil så vidt muligt skal anvende tolke fra Rigspolitiets tolkeoversigt. Herved sikres det bl.a., at tolkene er undersøgt med hensyn til personlige forhold mv. Det vil dog i visse enkeltstående tilfælde kunne være nødvendigt at anvende tolke, som ikke er optaget på Rigspolitiets tolkeoversigt, f.eks. hvor der ikke på oversigten er en tolk, der behersker det pågældende sprog.

Med hensyn til anvendelsen af tolkebistand i retssager bemærkes i øvrigt, at bl.a. Domstolsstyrelsen over for Justitsministeriet har peget på, at der kan være behov for en modernisering og udbygning af de regler om tolkebistand i retssager, der i dag findes i retsplejeloven, herunder i lovens § 149. Det gælder bl.a. spørgsmål om en tiltalts ret til tolkebistand og habilitetsregler for tolke. Justitsministeriet finder, at disse mere principielle spørgsmål om anvendelsen af tolkebistand i retssager bør indgå i Retsplejerådets igangværende arbejde med en generel reform af den civile retspleje. Lovforslaget indeholder derfor ikke regler herom.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 32 (forslag til retsplejelovens § 59), og § 105, nr. 1 (forslag til udlændingelovens § 46 f), og bemærkningerne hertil.